

Очі неба

Тетяна Булат

Він бачить світ очима неба,
Він чує шелест вітру в хмарах.
Десть нижче - птаха ніжний щебет,
Земля в тумані, наче в чарах.

А гляне ввись - краса безмежна,
Відвести погляд неможливо.
Примружить очі обережно,
Щоб не злякати тее диво.

У ранків - особливий подих,
Він угорі інакший просто.
Там сонце високо так сходить,
Там хмари неймовірні ростом.

А ось вечірнії серпанки...
Вони багряні, золотисті.
Ніби ажурні витинанки
Повирізав митець барвисті.

І ці Господні справжні дива
Не кожен бачити зуміє.
Побачать їх лише щасливі
І ті, хто так про небо мріє.

Хто не цурається роботи,
Кому Господь дає потребу
Літати в небі. Це - пілоти,
Хто бачать світ очима неба.